

● گزارش

سازمان ملل متحد و کمیسیون

حقوق تجارت بین الملل (آنسیترال)^۱

تشکیل کمیسیون

کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد^۲ در ۱۷ دسامبر سال ۱۹۶۶ میلادی تأسیس شد. این بخش از فعالیت های سازمان ملل متحد کاملاً جنبه حقوقی داشته و ارتباط آن با افراد حقیقی و حقوقی در چارچوب حقوق بین الملل خصوصی تحقق می پذیرد.

در طول سی سال که از تشکیل کمیسیون می گذرد، قواعد و متون مفیدی در اغلب رشته های حقوق تجارت، تدوین نموده و موجب بروز نقش فعال سازمان ملل در رفع مشکلات تجاری جهانی و تسهیل معاملات بین المللی شده است. به موجب بند ۸ قطعنامه فوق کمیسیون، هماهنگی بیشتر و یکنواخت

نظریه توسعه روزافزون تجارت جهانی و گسترش فعالیت های اقتصادی در کلیه زمینه ها نیاز به تدوین و تنظیم مقررات تجاری و به طور کلی متحول ساختن قوانین حاکم بر معاملات در سطح بین المللی، سازمان ملل متحد را به سوی تأسیس نهادی قانون گذار در جهت یافتن مقررات یکنواخت بین المللی، سوق داده است.

مشکلات عمده، جهانی کردن مقررات تجاری نظام های مختلف حقوقی در جهان است که در مواردی مانع هماهنگ کردن این مقررات می باشد. تشکیل کمیسیون حقوق تجارت بین المللی سازمان ملل متحد (آنسیترال) و نحوه فعالیت ها و نقش آن در توسعه و تدوین نظام نوین حقوق بین الملل که در این مقاله مورد بررسی قرار خواهد گرفت، راه حل غلبه بر مشکلات یک نواختی مقررات را ارائه می دهد.

1. The United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL).

۲. قطعنامه شماره ۲۲۰۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد.

مقررات یکنواخت بین‌المللی - در امر تجارت بین‌الملل که به علت استفاده روزافزون از وسایل الکترونیکی و نقل و انتقال پیام‌های بازرگانی مسیر نوینی را طی می‌کند جزو اهداف این کمیسیون قرار گرفته و لذا کمیسیون حقوقی سازمان ملل در بخش حقوق تجارت بین‌الملل محسوب می‌گردد.

کمیسیون مرکب از ۳۶ دولت عضو می‌باشد که توسط مجمع عمومی و با توجه به وضعیت جغرافیایی دولت‌ها و نظام‌های حقوقی و اقتصادی آنها برای مدت ۶ سال تعیین می‌گردند و هر سه سال، دوره نیمی از اعضا به پایان می‌رسد.

در طول مدت سی سال که از تشکیل کمیسیون می‌گذرد، کمیسیون به تهیه و تدوین چندین کنوانسیون بین‌المللی تجاری و قوانین نمونه پرداخته و به این وسیله، قواعد و عرف در تجارت بین‌الملل ایجاد کرده‌است.

فعالیت‌های کمیسیون

نوع کارهای انجام شده توسط آنستیرال با توجه به هدفی که در تنظیم و یک نواخت کردن مقررات تجاری بین‌المللی دارد عمدتاً به دو شکل صورت گرفته است:

نمودن حقوق تجارت بین‌الملل را به طرق زیر اعلام نموده‌است:^۱

الف) همکاری با سازمان‌های فعال این رشته و تشویق همکاری آنها با یک دیگر.

ب) پیشروی در مشارکت بیشتر در تهیه یا ادامه کار کنوانسیون‌های بین‌المللی و پذیرش بیشتر مقررات نمونه و متحدالشکل.

ج) فراهم نمودن مقدمات پذیرش کنوانسیون‌های بین‌المللی قوانین نمونه و متحدالشکل و پذیرش بیشتر واژه‌های حقوق تجارت بین‌الملل، رویه‌های معمول با همکاری سازمان مربوطه در این زمینه.

د) پیشروی در جهت یافتن راه‌هایی که بتواند تفسیر و اجرای کنوانسیون‌های بین‌المللی و قوانین متحدالشکل را درشته حقوق تجارت بین‌الملل فراهم کند.

ه) جمع‌آوری و انتشار اطلاعات در زمینه تدوین قوانین ملی و پیشرفت حقوقی شامل رویه‌های حقوقی در رشته حقوق تجارت بین‌الملل.

و) ایجاد و حفظ رابطه نزدیک با «کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد»^۲

ز) ایجاد ارتباط با سایر نهاد‌های سازمان ملل متحد و سازمان‌های تخصصی در ارتباط با تجارت بین‌الملل.

ح) هر نوع اقدام مفید دیگر در زمینه رسیدن به این اهداف.

یافتن راه حل‌های قانونی سریع - ایجاد

1. Facts about UNCITRAL

2. United Nations Conference on Trade and Development.

۱. کنوانسیون‌های بین‌المللی

این کنوانسیون‌ها ابتدا به صورت طرح پیشنهادی دبیرخانه در گروه کاری متشکل از نمایندگان دولت‌ها مطرح می‌گردد. طرح پیشنهادی دبیرخانه معمولاً براساس ضرورت بین‌المللی و درخواست دولت‌ها تهیه می‌شود و ضمن تهیه آن نظر مشورتی صاحب‌نظران در طرح مورد نظر هم چنین سازمان‌های بین‌المللی ذی ربط مورد توجه قرار می‌گیرد.^۱ پس از تصویب طرح پیشنهادی در اجلاس عمومی کمیسیون، طرح کنوانسیون به مجمع عمومی سازمان ملل ارائه می‌گردد و پس از تصویب مجمع جهت امضای دولت‌ها اقدام می‌شود.

۲. قوانین الگو^۲

مقرراتی هستند که ابتدا به صورت طرح در گروه‌های کاری مطرح شده و پس از تشریک مساعی دولت‌ها به صورت طرح‌نهایی در کمیسیون مورد تصویب قرار خواهند گرفت. این قوانین به خودی خود می‌توانند مبنای رویه و عرف بین‌الملل در حقوق تجارت قرار گرفته و از طریق قوه مقننه دولت‌ها به صورت قانون داخلی مورد استفاده اتباع و دولت‌ها قرار گیرند.

کنوانسیون‌هایی که آنتیترال موفق به تهیه و تنظیم آنها شده‌است

۱. کنوانسیون مرور زمان در دادوستد

بین‌المللی کالاها (نیویورک مورخ ۱۹۷۴)^۳

این کنوانسیون مقررات یک نواختی در خصوص مرور زمان در طرح دعوی در قرارداد منعقدۀ برای دادوستد بین‌المللی طرح کرده‌است. پروتکل اصلاحی آن نیز در سال ۱۹۸۰ که کنوانسیون دادوستد پذیرفته شد، به تصویب رسید. این کنوانسیون و پروتکل الحاقی آن در سال ۱۹۸۸ لازم‌الاجرا شد و در حال حاضر ۲۰ دولت عضو آن می‌باشند.

۲. کنوانسیون قراردادهای دادوستد بین‌المللی کالاها (وین مورخ ۱۹۸۰)^۴

مقررات قانونی حاکم بر تشکیل قراردادهای دادوستد بین‌المللی کالاها - وظایف خریدار و فروشنده - جبران خسارات نقض قرارداد و سایر جنبه‌های موجود در قرارداد مبنای کنوانسیون قرار گرفته است. در تاریخ اول ژانویه سال ۱۹۸۸ کنوانسیون لازم‌الاجرا گردید و ۴۵ دولت، عضویت آن را دارند.

۳. کنوانسیون حمل کالا از طریق دریا

۱. نظرات این نهاد در تدوین مقررات تجاری مؤثر بوده‌است.

The Hague Conference on Private International Law

2. Model Law

3. Convention on the Limited Period in the International Sale of Goods.

4. United Nations Convention on Contracts For the International Sale of Goods

(هامبورگ مورخ ۱۹۷۸)^۱

طبق مفاد این کنوانسیون رژیم حقوقی حمل کالاها از طریق کشتی تعیین می‌گردد و طی آن حقوق و تعهدات حمل‌کنندگان کالا که طرفین قرارداد حمل کالا هستند، مشخص شده‌است.

تنظیم این مقررات طبق درخواست کشورهای جهان سوم صورت گرفت و مورد پذیرش دولت‌ها و قبول سازمان‌های بین‌الدولی نظیر UNCTAD، کمیته حقوقی مشورتی آسیایی آفریقایی و سازمان دولت‌های آمریکایی قرار گرفت.

تعداد ۲۰ الحاق برای معتبر بودن کنوانسیون صورت گرفته است و در تاریخ اول نوامبر سال ۱۹۹۲ کنوانسیون لازم‌الاجرا شده‌است و در حال حاضر ۲۵ دولت، عضو می‌باشند.

۴. کنوانسیون سازمان ملل متحد درخصوص مسؤولیت متصدیان پایانه‌های حمل و نقل در تجارت بین‌الملل^۲

این کنوانسیون دارای قواعد یکنواختی، حاکم بر مسؤولیت متصدی پایانه‌ها نسبت به کالاهایی که در حمل و نقل بین‌المللی در پایانه خسارت دیده یا از بین می‌روند، است. هم چنین مقررات، مربوط به مواردی می‌شود که متصدی پایانه در تحویل کالا تأخیر کند. طرح این کنوانسیون توسط کنفرانس دیپلماتیک پذیرفته شده و برای امضا، تصویب و الحاق در تاریخ ۱۹

آوریل سال ۱۹۹۱ گشوده گردید. این کنوانسیون برای لازم‌الاجرا شدن به تصویب یا الحاق ۵ دولت نیاز دارد.

۵. کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام دآوری خارجی (نیویورک ۱۹۵۸)^۳

با وجود آن که این کنوانسیون قبل از به وجود آمدن کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل مدون شده لیکن پیشرفت تدریجی آن بخشی از کار کمیسیون به شمار رفته است و همان طوری که از نام آن مشخص می‌شود جهت شناسایی و اجرای احکام دآوری در کشورهای خارج، منظم شده و در حال حاضر ۱۰۹ کشور عضو آن هستند.

۶. کنوانسیون بین‌المللی بروات و سفته‌ها (نیویورک ۱۹۸۸)^۴

این کنوانسیون مقررات حاکم بر اسناد تجاری بین‌المللی را جهت استفاده اختیاری طرفین قراردادهای بین‌المللی تجاری تدوین نموده‌است. هدف از این مقررات برطرف کردن

1. Convention on the Carriage of Goods by Sea 1978.

2. Convention on the Liability of Operators of Transport Terminus in International Trade.

3. Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitration.

4. Convention on International Bills of Exchange and International Promissory Notes.

گردید. این قواعد جنبه توصیه‌آمیز در جهت کمک به دادگاه‌های داوری و سایر نهادهای علاقه‌مند دارد.^۲

قواعد سازش آنسیترال ۱۹۸۰^۳

قواعد سازش آنسیترال برای مواردی است که طرفین دعوی تجاری، قصد داشته باشند دوستانه به اختلافات خود از طریق سازش خاتمه دهند.

چهار سال پس از تدوین این قواعد آیین کار در رسیدگی به دعاوی ایران- آمریکا در دیوان داوری ایران- آمریکا در لاهه قرار گرفته است.

قانون الگوی داوری تجاری بین‌المللی آنسیترال ۱۹۸۵^۴

قانون الگوی آنسیترال برای مساعدت به دولت‌ها در اصلاح مقررات داوری آنهاست. به نحوی که ضرورت‌های داوری تجاری را در سطح بین‌المللی در نظر بگیرد. در سال ۱۹۸۵ قانون نمونه، تدوین و سپس توسط قوه مقننه بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال

عدم اطمینانی است که در ارتباط با استفاده از اسناد در پرداخت‌های بین‌المللی به وجود می‌آید. کنوانسیون در مواردی که طرفین نوعی از اسنادی را که موضوع کنوانسیون آنسیترال می‌باشد به کار برند، اجرا می‌گردد.

کنوانسیون در دسامبر سال ۱۹۸۸ در چهل و سومین اجلاس مجمع عمومی برای امضا مفتوح گردید. ۱۰ تصویب یا الحاق برای لازم‌الاجرا شدن آن ضرورت دارد.

۷. کنوانسیون ضمانت‌نامه‌های مستقل بین‌المللی و اسناد اعتبار (نیویورک ۱۹۸۵)^۱

این کنوانسیون در ۱۱ دسامبر ۱۹۹۵ توسط مجمع عمومی پذیرفته شد و برای امضا و تصویب مفتوح می‌باشد. هدف آن تسهیل موارد استفاده از ضمانت‌نامه‌ها و اعتبارات مستقل بین‌المللی است. مقررات کنوانسیون شامل شناسایی اصول کلی ضمانت‌نامه‌ها و اعتبارنامه‌ها می‌باشد و به محض دریافت سند تصویب یا الحاق ۵ دولت، لازم‌الاجرا خواهد شد.

قواعد الگوی آنسیترال

داوری و سازش در تجارت بین‌الملل

قواعد داوری آنسیترال

در سال ۱۹۷۶ قواعد داوری آنسیترال مبنی بر قواعد تشریفاتی که براساس روابط تجاری طرفین قرارداد حاکم بر حل و فصل اختلافات ناشی از آن، قرار می‌گیرد، تنظیم

1. Convention on Independent Guarantees end Stand- by Letters of Credit.
2. UNCITRAL Arbitration Rules
3. UNCITRAL Conciliation Rules (1980)
4. UNCITRAL Model law on international Commercial Arbitration.

توسعه لازم الاجرا شده است.

یادداشت‌های آنسیترال در تشکیل دعاوی داوری

در سال ۱۹۹۶ یادداشت‌هایی در جهت مساعدت به کسانی که در کار داوری هستند توسط آنسیترال تنظیم گردید، که مورد استفاده داور یا نهاد داوری قرار می‌گیرد، بدون آن که جنبه الزام‌آور داشته باشد.^۱

معاملات دولتی^۲

قانون الگوی آنسیترال درخصوص معاملات کالاها - ساختمان و خدمات

در سال ۱۹۹۳ کمیسیون قانون الگوی معاملات دولتی کالاها، ساختمان و خدمات را تدوین نمود. صلاحیت این قانون محدود به موارد ذکر شده در آن است.

این قانون در سال ۱۹۹۴ در کمیسیون پذیرفته شد. تدوین آن برای مساعدت دولت‌ها در اصلاح و تجدید قوانین و تشریفات معاملات دولتی آنهاست. قانون نمونه، هدفش تأمین رقابت و بازدید در جریان معاملات دولتی است. نتیجه آن، افزایش اقتصادی و کاردانی در این گونه معاملات است. برای کمک به شعبات اجرایی دولت‌ها، پارلمان‌ها و قانون‌گذارها که از قانون نمونه استفاده می‌کنند، کمیسیون یک راهنمای چگونگی اجرای این قانون نمونه را نیز تهیه کرده است.^۳

۵. قراردادهای ساختمانی^۴

راهنمای حقوقی آنسیترال در مورد طرح قراردادهای بین‌المللی برای کارهای صنعتی ساختمانی

این راهنما در ماه فوریه سال ۱۹۹۸ و به ۶ زبان رسمی سازمان ملل متحد، منتشر شد. این راهنما مسایل حقوقی در ارتباط با کارهای صنعتی ساختمانی را مطرح می‌سازد و شامل موارد قبل از انعقاد قرارداد و بعد از زمان قرارداد نیز می‌شود و راه‌های احتمالی برای طرفین در رویارویی با این مسایل را مشخص می‌سازد. راهنما مسایل ویژه خریداران جهان سوم را در نظر گرفته است.^۵

راهنمای حقوقی آنسیترال درخصوص حواله‌های امانی الکترونیکی

این راهنما در سال ۱۹۸۷ درخصوص مسایل حقوقی ناشی از حواله‌های امانی از طریق الکترونیک منتشر گردید و راهنما طرق رویارویی با مسایلی که احتمالاً در این موارد

1. UNCITRAL Notes on Organizing Arbitral Proceedings 1996.
2. Public Procurement
3. UNCITRAL model law on Procurement of Goods, Construction and Services 1994.
4. Construction Contracts
5. UNCITRAL Legal Guide on Drawing up International Contracts for the Construction of Industrial Works.

الکترونیکی در موارد خاصی مانند حمل کالاها دارد و برای این که سازمان‌های مختلف دولتی، ارگان‌های تقنینی و دادگاه در اجرا و تفسیر قانون نمونه یاری شوند، کمیسیون راهنمای قانونی در این خصوص تهیه کرده‌است.

قانون نمونه ورشکستگی برون مرزی^۲ رویه حقوق متون آنسیترال

دبیرخانه آنسیترال برای جمع‌آوری و انتشار اطلاعات درخصوص تصمیمات و آرای دادگاه‌ها و داوری‌ها که بر مبتنای کنوانسیون‌ها و قوانین نمونه آنسیترال اتخاذ می‌گردد، نظام خاصی به وجود آورده‌است. هدف این نظام آگاهی بین‌المللی از متون حقوقی کمیسیون در جهت تسهیل تفسیر یکسان و اجرای قوانین آنسیترال می‌باشد.

اخیراً این رویه‌ها شامل نحوه اجرای کنوانسیون مرور زمان در فروش بین‌المللی کالا (نیویورک ۱۹۷۴) و پروتکل مربوطه آن ۱۹۸۰- کنوانسیون سازمان ملل در قراردادهای فروش بین‌المللی کالا، وین سال ۱۹۸۰- قانون الگوی

وجود دارد را بررسی می‌کند.

قانون الگوی آنسیترال در مورد حواله اعتبارات بین‌المللی - ۱۹۹۲^۱

این قانون الگو که در سال ۱۹۹۲ میلادی پذیرفته شد، مربوط به موارد تعهدات بانک فرستنده طبق دستور و تکلیف بانک پرداخت‌کننده است و زمان پرداخت بانک دریافت‌کننده به ذی‌نفع و مسؤولیتی که در مقابل دریافت بدون تأخیر دارد یا مواردی که اشتباهی رخ می‌دهد را در بر می‌گیرد.

تجارت الکترونیکی، توصیه برای ارزش حقوقی ثبت‌های کامپیوتری

قانون الگو در مورد تجارت الکترونیکی ۱۹۸۵^۳

قانون الگو در سال ۱۹۹۶ پذیرفته شد. هدف آن تسهیل استفاده از وسایل مدرن ارتباطاتی و ثبات اطلاعات مانند تبادل اطلاعات الکترونیکی (EDI)، فن‌آوری و الکترونیک با استفاده و بدون استفاده از شبکه اینترنت است. این قانون براساس تشکیل ارزش برابری اصولی «نوشته»، «امضا» و «سند» تدوین شده‌است.

طبق مقررات قانون نمونه ضوابط ایجاد اثر حقوقی پیام‌های الکترونیکی، مشخص می‌شود و نقش مهمی در ارتباطات غیرکتبی دارد. علاوه بر اصول کلی، قانون نمونه مقررات تجاری

1. UNCITRAL Model Law on International Credit Transfers (1992).

a. Recommendations on the Legal Value of Computer Records (1985).

۲. ترجمه متن انگلیسی به فارسی این قانون در انتهای نوشتار درج شده‌است.

Cross- Border Insolvency

اسناد آنسیترال که به کمیسیون و گروه‌های کاری ارائه می‌گردد و به زبان رسمی سازمان ملل متحد (عربی، چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی و اسپانیولی) نشر می‌یابد.

کلیه اسناد مهم و اساسی آنسیترال که در ارتباط با کار کمیسیون و گروه‌های کاری آن است در سال‌نامه آنسیترال جمع‌آوری می‌شود. سال‌نامه هم چنین شامل گزارش سالانه کار کمیسیون نیز می‌شود. هر سال‌نامه ظرف یک یا دو سال بعد از کار کمیسیون، منتشر می‌گردد.

در موارد زیر آنسیترال مبادرت به انتشار راهنماهای حقوقی کرده‌است:

۱. معاملات متقابل بین‌المللی؛
۲. قراردادهای مربوط به کارهای صنعتی ساختمانی؛
۳. نقل و انتقال صندوق‌های الکترونیکی؛
۴. ورشکستگی برون مرزی.

جمهوری اسلامی ایران و آنسیترال

فعالیت جمهوری اسلامی ایران در کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل از سال ۱۹۸۹ میلادی با عضویت در کمیسیون آغاز شد و نمایندگان دولت در گروه‌های کاری این کمیسیون در زمینه‌های ضمانت‌نامه‌ها و اعتبارات بین‌المللی آثار حقوقی استفاده از وسایل الکترونیکی و ورشکستگی برون مرزی شرکت نموده، نظرات حقوقی دولت جمهوری

آنسیترال ۱۹۸۵ درخصوص داوری تجاری بین‌المللی و قواعد هامبورگ می‌باشد.

مساعادت به دولت‌ها جهت پذیرش متون قواعد آنسیترال، دبیرکل براساس درخواست دولت‌ها آمادگی دارد که با آنها همکاری مشورتی و فنی در این جهت داشته باشد. این همکاری معمولاً شامل بررسی قانون پیشنهادی نیز می‌گردد.

آموزش حقوق تجارت بین‌الملل همایش‌های ملی و منطقه‌یی درخصوص تجارت بین‌الملل

به منظور توسعه اطلاعات درخصوص کار کمیسیون به خصوص در کشورهای در حال توسعه و هم چنین با نگرش بر پذیرش و استفاده از متون آنسیترال در این‌گونه کشورها، همایش‌های ملی و منطقه‌یی توسط کمیسیون برگزار می‌گردد. هم چنین برای محققین و وکلای جوان هم زمان با اجلاس کمیسیون در وین، میزگردی شامل برنامه‌های تعلیماتی در زمینه حقوق تجارت بین‌الملل تنظیم شده‌است. برنامه تعلیماتی از طرف دبیرکل برای حقوقدانان جوان برای آشنایی با کار آنسیترال تنظیم شده‌است که به آنها فرصت می‌دهد تا سطح معلومات خود را در بعضی از بخش‌های حقوق تجارت بین‌الملل بالا ببرند. در مواردی بورس‌هایی نیز شامل هزینه‌های مسافرتی به شرکت‌کنندگان اعطا می‌گردد.

اسلامی ایران را همراه با نمایندگان سایر دولت‌ها ارائه کرده‌اند.

در سال ۱۳۷۴ همایشی سه روزه با همکاری دبیرخانه کمیسیون در دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه برگزار گردیده که طی آن هدف و فعالیت کمیسیون برای مقام‌های دولتی جمهوری اسلامی ایران، قضات، وکلای دادگستری و حقوقدانان به تفصیل توضیح و مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفته است و ضرورت تصویب مقررات حقوق تجارت بین‌الملل در قوانین تجارت داخلی از طریق قوه مقننه مورد تأکید قرار گرفته است.

در شهریور سال ۱۳۷۶ قانون نمونه داورى تجارى بین‌المللى به تصویب مجلس شورای اسلامی ایران رسید. این قانون روش‌های رسیدگی نوین حل و فصل دعاوی تجاری به طریق مسالمت‌آمیز را معرفی نموده و طرفین دعاوی تجاری را از مراجعه به دادگاه‌ها و استفاده از نظام دادرسی پیچیده که موجب طولانی‌شدن دادرسی می‌گردد، معاف کرده است.^۱

در اجلاس کمیته مشورتی حقوقی آسیایی - آفریقایی^۲ که در اردیبهشت سال ۱۳۷۶ در تهران برگزار گردید، قرارداد مقرر برای داورى تهران بین رییس اجلاس^۳ و دبیرکل کمیته منعقد گردید که براساس آن تهران از مراکز داورى منطقه‌یى برای حل و فصل دعاوی تجاری و مرکز اطلاعات مربوط به داورى

تجاری خواهد بود.

از دیگر مقررات مفیدی که در اجلاس سیم کمیسیون با شرکت نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران به تصویب دولت رسید، قانون ورشکستگی برون مرزی است. هدف این قانون رسیدگی به ورشکستگی‌های بین‌المللی است که سرمایه یا طلبکاران در نقاط مختلف جهان وجود دارند و نبودن مقررات بین‌المللی برای همکاری دادگاه‌ها و نظام‌های قضایی موجب از بین رفتن سرمایه یا تضییع حق طلبکاران در گذشته بوده است.

دولت‌های عضو کمیسیون شرکت‌کننده در گروه کاری ورشکستگی برون مرزی، این قانون نمونه را سندی مفید برای تصویب در قوه مقننه تشخیص داده و به مقام‌های قضایی دولت‌ها استفاده از آن را توصیه نموده‌اند.

نتیجه

استفاده از قوانین آنسیترال در قوانین داخلی موجب به روز درآوردن قوانین تجارت خواهد شد که علاوه بر هماهنگ شدن با قوانین

۱. تصویب این قانون در رسیدگی‌های دعاوی تجاری بین‌المللی با توجه به تشکیل مرکز داورى تهران اهمیت ویژه‌یى پیدا خواهد کرد.

2. Asian- African Legal Consultative Committee.

۳. رییس اجلاس جناب آقای دکتر ظریف معاون حقوقی و امور بین‌المللی وزارت امور خارجه بود.

مقام‌های صالح کشور و با کشورهای که پرونده‌های ورشکستگی برون مرزی را رسیدگی می‌کنند؛

ب) حصول به اطمینان قضایی بیشتر در زمینه تجارت و سرمایه‌گذاری؛

ج) رسیدگی منصفانه و دقیق ورشکستگی‌های برون مرزی که موجب حمایت از منافع طلبکاران و سایر اشخاص از جمله مدیون شود؛

د) حمایت و بالابردن حداکثر ارزش دارایی‌های مدیون؛

ه) تسهیل در جهت نجات مؤسساتی که از جهات مالی لطمه دیده‌اند. در نتیجه حمایت از سرمایه‌گذاری و حفاظت از استخدام.

فصل اول - مقررات کلی

ماده ۱ - حدود صلاحیت

۱. این قانون در موارد زیر صالح است:
الف) در ارتباط با پرونده دعوایی که در خارج مطرح است، دادگاه خارجی یا مدیر تصفیه آن از این کشور درخواست معاضدت کند، یا

ب) طبق مقررات این کشور در پرونده‌یی که مطرح است از کشور خارجی درخواست معاضدت شود، یا

تجارت بین‌الملل، نیازهای قانونی این رشته از حقوق را که قوانین آن اغلب مربوط به سال‌های قبل از جنگ‌های جهانی اول و دوم می‌شود، مرتفع می‌سازد. توسعه تجارت و سرعت روزافزون وسایل الکترونیکی در ارتباطات تجاری، مسایلی جدیدی را در این رشته از حقوق ایجاد کرده‌است که تحول قانونی و وضع مقررات جدید در توسعه و پیشرفت تجارت کشور گام مؤثری می‌تواند باشد.

در پاییز سال ۱۳۷۶ مجدداً عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در کمیسیون به تصویب رسید و عضویت مجدد می‌تواند در تحول قوانین تجاری کشور و به روز نگاهداشتن آنها با توجه به گسترش تجارت و ارتباطات تجاری در سطح بین‌المللی مفید واقع شود.

در اینجا ترجمه متن قانون نمونه ورشکستگی برون مرزی که جدیدترین سند تجاری بین‌المللی کار کمیسیون محسوب می‌شود و در بهار سال ۱۳۷۶ به تصویب رسیده‌است، درج می‌گردد، تا توسط صاحب‌نظران حقوق تجارت بین‌الملل مورد ارزیابی قرار گیرد.

قانون الگوی ورشکستگی برون مرزی^۱

هدف این قانون تهیه سازوکارهای مؤثر برای رسیدگی به پرونده‌های ورشکستگی برون مرزی در جهت نیل به اهداف زیر می‌باشد:

الف) همکاری بین دادگاه‌ها و سایر

1. Model Legislative Provisions on Cross-Border Insolvency

تشکیلاتی به معنای بند «و» این ماده دارد، مطرح شده است.

د) «نماینده خارجی» شخص یا ارگانی است، که موقتاً در یک دعوای خارجی جهت اداره امور، تنظیم و تصفیه دارایی‌های مدیون منصوب شده یا کسی است که به عنوان نماینده پرونده دعوای خارجی انجام وظیفه می‌کند.

ه) «دادگاه خارجی» مقام قضایی یا مقام صالحی است که کنترل یا نظارت دعوای خارجی را به عهده دارد.

و) «تشکیلات» به معنای هر محل عملیات مدیون است که فعالیت اقتصادی با ابزار و کالاها و خدمات انسانی دارد.

ماده ۳- تمهیدات بین‌المللی دولت

در مواردی که این قانون با یک تعهد بین‌المللی دولت، ناشی از معاهدات یا سایر قراردادهایی که دولت، طرف یکی یا چند دولت قرار می‌گیرد، تعارض پیدا کند. مقررات عهدنامه یا قرارداد مرجع خواهد بود.

ماده ۴- مقام یا دادگاه صالح

وظایف محوله در این قانون در خصوص شناسایی دعوای خارجی و همکاری با دادگاه‌های خارجی با دادگاه... خواهد بود.

ماده ۵- مجوز مدیر تصفیه

... یا مدیر تصفیه مجاز است نزد یک

ج) پرونده دعوای خارجی و پرونده‌یی که در داخل کشور طبق مقررات ورشکستگی باز است، در ارتباط با یک مدیون واحد هم‌زمان تحت رسیدگی باشد،

د) طلبکاران یا سایر اشخاص ذینفع در یک کشور خارجی در مورد دادخواست شروع یا شرکت در دادرسی ورشکستگی این کشور منافی داشته باشند.

۲. این قانون شامل مواردی نظیر بانک‌ها یا شرکت‌های بیمه که تابع مقررات ورشکستگی دیگری هستند، نمی‌شود.

ماده ۲- تعاریف

جهت اهداف این قانون:

الف) «دعوای خارجی» به معنای دعوای دسته‌جمعی قضایی یا اداری جهت تصفیه و ترتیبات مجدد است که در دادگاه دولت خارجی مطرح می‌باشد. هم‌چنین دعوای موقتی که طی آن به موجب قانون ورشکستگی، دارایی‌ها و امور مدیون، تحت کنترل یا نظارت دادگاه خارجی قرار می‌گیرد.

ب) «دعوای خارجی اصلی» به معنای دعوای خارجی است که نزد دولتی که مرکز منافع اصلی مدیون در آن مستقر است، مطرح می‌گردد.

ج) «دعوای خارجی غیراصلی» به معنای دعوای خارجی است که غیر از دعوای اصلی خارجی نزد دولتی که مدیون در آنجا

دولت خارجی تا آنجایی که قانون لازم‌الاجرای خارجی مجاز شناخته است، برای تصفیه امور مدیون اقدام کند.

ماده ۶- استثنای نظم عمومی

هیچ یک از مقررات این قانون مانع دادگاه نخواهد شد که به پرونده‌هایی که آشکارا با نظم عمومی مملکت تضاد دارد، رسیدگی نکند.

ماده ۷- همکاری بیشتر به موجب سایر قوانین هیچ یک از مقررات این قانون، اختیار دادگاه یا مقام صالح مربوط به رسیدگی و تصفیه امور ورشکستگی را محدود نمی‌سازد که به موجب سایر مقررات مملکتی همکاری بیشتری با نماینده دعوای خارجی به عمل نیاورد.

ماده ۸- تفسیر

در تفسیر این قانون موضوع بین‌المللی بودن آن و ضرورت یکنواخت بودن اجرا و نگرش با حسن نیت، باید مورد توجه قرار گیرد.

فصل دوم- مراجعه نماینده‌های خارجی و طلبکاران به دادگاه‌های کشور

ماده ۹- حق مراجعه مستقیم

نماینده خارجی حق مراجعه مستقیم به دادگاه‌های کشور را دارد.

ماده ۱۰- صلاحیت محدود

صرف تقدیم دادخواست، به موجب این قانون به دادگاه، کشور نماینده خارجی یا دارایی و امور مدیون را تابع مقررات دادگاه‌های این کشور در غیر مورد دادخواست نخواهد کرد.

ماده ۱۱- دادخواست نماینده خارجی برای شروع دعوی به موجب ورشکستگی کشور پذیرنده

نماینده خارجی، به موجب مقررات ورشکستگی کشور، در صورت جمع بودن شرایط لازم می‌تواند دادخواست شروع دعوی را تقدیم کند.

ماده ۱۲- شرکت نماینده خارجی در دعوی به موجب مقررات ورشکستگی

به محض شناسایی دعوای خارجی، نماینده خارجی مجاز به شرکت در دعوای مدیون در امر ورشکستگی می‌باشد

ماده ۱۳- دسترسی طلبکاران خارجی به دعوایی که در کشور تحت مقررات ورشکستگی جریان دارد

۱- طبق بند ۲ این ماده، حقوق طلبکاران خارجی در مورد شروع شرکت در دعوی ورشکستگی کشور، مانند طلبکاران داخلی خواهند بود.

۲) بند ۱ این ماده اثری در مورد

فصل سوم - شناسایی دعوای خارجی

ماده ۱۵ - دادخواست برای شناسایی دعوای خارجی

۱. نماینده خارجی می‌تواند به دادگاه برای شناسایی دعوای خارجی که منصوب شده است، مراجعه کند.

۲. دادخواست شناسایی باید همراه مدارک زیر باشد:

الف) نسخه مصدق رأی شروع دعوای خارجی و انتصاب نماینده خارجی دعوی، یا (ب) گواهی از دادگاه خارجی مبنی بر تشکیل دعوای خارجی و انتصاب نماینده خارجی، یا

ج) در صورت فقدان مدارک مندرج در بندهای (الف) و (ب) هر مدرکی که برای دادگاه قابل قبول باشد و حکایت از وجود دعوای خارجی و انتصاب نماینده خارجی داشته باشد.

۳. دادخواست شناسایی باید همراه با اظهاریه‌یی از طرف نماینده خارجی باشد که مشخص‌کننده کلیه دعوای علیه مدیون است.

۴. دادگاه می‌تواند ترجمه اسنادی را که همراه دادخواست شناسایی و در تأیید آن ضمیمه شده به زبان رسمی دولت خود بخواند.

ماده ۱۶ - اماره مربوط به شناسایی

۱. اگر رأی یا گواهی مورد اشاره در ماده ۱۵ بند (۲) حاکی از آن باشد که دعوای خارجی، دعوایی است در حدود ماده ۲ بند الف و نماینده

طبقه‌بندی ادعاها طبق مقررات ورشکستگی نخواهد داشت.

ماده ۱۴ - اختطاریه به طلبکاران خارجی دعوی، طبق مقررات ورشکستگی

۱. هر زمان که اختطاریه طبق مقررات ورشکستگی به طلبکاران باید داده شود، اختطاریه باید به طلبکارانی که در داخل کشور بوده و دارای نشانی هستند نیز داده شود. دادگاه اقدام لازم جهت اختطاریه به هر طلبکاری که نشانی ندارد به عمل خواهد آورد.

۲. این اختطاریه برای طلبکاران خارجی، فردی ارسال می‌گردد، مگر این که دادگاه تحت شرایط موجود طریق دیگری را برای ارسال اختطاریه مناسب بداند. ابلاغ یا شکل مشابه دیگری ضروری نمی‌باشد.

۳. اختطاریه شروع دعوی برای طلبکاران خارجی، باید دارای موارد زیر باشد:

الف) درج مدت زمان معقول برای ثبت دعوای و تعیین مکان ثبت آنها؛

ب) درج این که آیا طلبکاران تضمینی، نیاز به ثبت دعوای خود دارند یا خیر؛ و؛

ج) سایر اطلاعات دیگر که باید در چنین اختطاریه‌یی برای طلبکاران طبق قانون درج شود.

ب) به صورت دعوای خسار جی غیراصولی در صورتی که مدیون تشکیلاتی مطابق ماده ۲ (و) در کشور خارجی داشته باشد.
 ۳. دادخواست شناسایی دعوای خارجی در حداقل زمان ممکن مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

۴. مقررات ماده ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۵ در مواردی که دادخواست شناسایی باید تغییر یابد یا پایان یابد و بنابه دلایل کلی یا جزئی یا عدم دلایل کافی متوقف بماند، تسری نخواهد یافت.

ماده ۱۸- اطلاعات الحاقی

از زمان ثبت دادخواست شناسایی دعوای خارجی، نماینده خارجی دادگاه را سریعاً از موارد زیر مطلع خواهد کرد.
 الف) هر تغییر اساسی در وضعیت دعوای خارجی شناسایی شده یا وضعیت انتصاب نماینده خارجی و
 ب) هر دعوای خارجی دیگر در رابطه با همان مدیون که نماینده خارجی از آن مطلع می‌گردد.

ماده ۱۹- قرار صادره براساس دادخواست

شناسایی دعوای خارجی

۱. از زمان ثبت دادخواست شناسایی تا زمانی که مورد شناسایی قرار گیرد، دادگاه به درخواست نماینده خارجی هنگامی که ضرورت قرار برای حمایت از دارایی‌های مدیون یا منافع

خارجی شخص یا نهادی است در حدود ماده ۲ بند (د) دادگاه می‌تواند شناسایی را احراز کند.

۲. دادگاه می‌تواند احراز کند که اسناد ارائه شده در تأیید دادخواست شناسایی رسمی هستند، خواه مصدق شده باشد یا نه.

۳. در صورت فقدان مدرک خلاف، دفتر ثبت یا اقامتگاه عادی مدیون اگر شخص حقیقی باشد، مرکز منافع اصلی مدیون احراز خواهد شد.

ماده ۱۷- تصمیم بر شناسایی دعوای خارجی

۱. موضوع ماده ۶ این قانون دعوای خارجی در صورتی مورد شناسایی قرار می‌گیرد که:

اول: دعوای خارجی موضوع ماده ۲ بند الف این قانون باشد.

دوم: نماینده خارجی که تقاضای شناسایی می‌کند، شخصی یا ارگانی طبق ماده ۲ بند (د) باشد.

سوم: دادخواست مطابق شرایط مندرج در ماده ۱۵ (۲) باشد، و

چهارم: دادخواست به دادگاه مورد اشاره در ماده ۴ تقدیم شده باشد.

۲) دعوای خارجی به صورت زیر مورد شناسایی قرار خواهد گرفت:

الف) به صورت دعوای خارجی اصلی، در صورتی که در کشوری مطرح شود که مرکز اصلی منافع مدیون، آنجا واقع است.

تکالیف و تعهدات مدیون می‌شود، متوقف خواهد شد.

ب) اجرائیه علیه دارایی‌های مدیون متوقف می‌شود و

ج) حق انتقال، استفاده و به کارگیری دارایی‌های مدیون معلق خواهد ماند.

۲. قلمرو و تغییر یا خاتمه توقف یا تعلیق مورد اشاره در بند (۱) این ماده موضوع (مواد قانونی مربوطه و امور ورشکستگی کشور می‌باشند که طبق این ماده مورد اجرا قرار خواهند گرفت.)

۳. بند ۱ (الف) این ماده در مورد حق اقامه دعوی انفرادی ضروری برای حفظ ادعایی علیه مدیون، تسری نخواهد یافت.

۴. بند (۱) این ماده به مواردی که شروع یا اقامه دعوی به موجب قوانین ورشکستگی شده‌است یا حق اقامه دعوی طبق آنان وجود دارد، تسری پیدا نمی‌کند.

ماده ۲۱- قرار صادره براساس شناسایی دعوای خارجی

۱. به محض شناسایی دعوای خارجی (اصلی و غیراصلی) در مواردی که ضرورت حفاظت از دارایی‌های مدیون یا منافع طلبکاران ایجاد کند، دادگاه می‌تواند براساس تقاضای نماینده خارجی، هر نوع قرار مناسب صادر کند.
از جمله:

الف) اقامه یا ادامه دعوی انفرادی یا

طلبکاران ایجاد کند، قرار موقتی شامل موارد زیر صادر خواهد کرد.

الف) توقف اجرائیه علیه دارایی‌های مدیون؛

ب) واگذاری اداره یا شناسایی تمام یا بخشی از دارایی‌های مدیون که در این کشور واقع شده به نماینده خارجی یا شخص دیگری که دادگاه برای حمایت و حفظ دارایی‌هایی که به خاطر ماهیت آنها یا سایر شرایط در معرض نابودی یا کاهش بها یا به علل دیگر در مخاطره هستند، تعیین کند؛

ج) هر نوع قرار دیگری که در ماده ۲۱ (۱) ج، د و ه آمده است.

۲. هر مقرراتی که از این کشور در مورد اختطاریه لازم‌الاجرا است.

۳. قراری که به موجب این ماده صادر شود، زمانی خاتمه می‌یابد که در مورد پرونده شناسایی تصمیم‌گیری شده باشد. مگر این که قرار به موجب ماده ۲۱ (۱) ه تمدید شده‌باشد.

۴. دادگاه ممکن است اگر قرار موجب دخالت در اداره امور یک دعوای خارجی اصلی شود از صدور قرار تحت این ماده خودداری کند.

ماده ۲۰- آثار شناسایی دعوای خارجی اصلی
۱. براساس شناسایی دعوای خارجی (دعوای خارجی اصلی):

الف) شروع یا ادامه دعوی انفرادی یا دعوی انفرادی که مربوط به دارایی‌ها، حقوق،

آن که دادگاه قانع شود که منافع طلبکاران در خاک این کشور حفظ شده است.

۳. در قرار صادره به موجب این ماده برای نماینده دعوی خارجی غیراصلی دادگاه باید قانع شود که قرار به داری‌هایی مرتبط است که به موجب قانون این کشور در دعوی غیراصلی خارجی باید تکلیفشان روشن شود. یا قرار مربوط به اطلاعاتی در همان دعوی خارجی غیراصلی است.

ماده ۲۲- حمایت از طلبکاران و سایر اشخاص ذینفع

۱. برای صدور یا عدم صدور قرار طبق ماده ۱۹ یا ۲۱ اصلاح یا خاتمه قرار، به موجب بند ۳ این ماده دادگاه باید قانع شود که منافع طلبکاران و سایر اشخاص ذینفع از جمله مدیون، به نحو مطلوبی حمایت شده است.

۲. دادگاه می‌تواند قرار صادره به موجب ماده ۱۹ یا ۲۱ را تحت شرایطی که مناسب می‌داند محدود کند.

۳. دادگاه می‌تواند راساً یا به تقاضای نماینده خارجی شخص متأثر از قرار ماده‌های ۱۹ یا ۲۱، قرار را تغییر یا خاتمه دهد.

ماده ۲۳- دعوی که مانع اقدامات اساسی طلبکاران می‌شود

۱. براساس شناسایی دعوی خارجی، نماینده خارجی منقح خواهد بود از دعوی که

دعوی انفرادی در ارتباط با حقوق، داری‌ها مسئولیت‌ها یا وظایف مدیون را متوقف سازد. در حدودی که طبق ماده ۲۰ بند ۱ (الف) متوقف نشده باشند.

(ب) توقف اجرائیه علیه داری‌های مدیون تا حدودی که طبق ماده ۲۰ بند ۱ (ب) متوقف نشده باشد.

(ج) تعلیق حق انتقال، مصرف یا استفاده هر نوع از داری‌های مدیون تا حدودی که این حق طبق ماده ۲۰ بند ۱ (ج) به تعلیق نیفتاده باشد.

(د) بررسی شهادت شهود- اخذ مدرک یا ارائه اطلاعات درخصوص داری‌ها، حقوق و امور تعهدات و تکالیف مدیون.

(ه) اداره یا مشخص کردن کلیه یا بخشی از داری‌های مدیون را که در خاک این دولت وجود دارد، در اختیار نماینده خارجی یا شخصی که دادگاه تعیین کند، قرار دهد.

(و) تمدید قرار صادره موجب ماده ۱۹(۱).

(ز) هرگونه قرار اضافی که طبق قانون کشور امکان داشته باشد.

۲. به محض شناسایی دعوی خارجی (اصلی و غیراصلی) دادگاه می‌تواند بنا به تقاضای نماینده خارجی، توزیع بخشی یا تمام داری‌های مدیون را که در خاک این کشور واقع است، به نماینده خارجی یا شخص دیگری که توسط دادگاه تعیین شده است، بدهد. مشروط بر

ماده ۲۶- همکاری و ارتباط مستقیم بین مدیر تصفیه، طبق قانون ورشکستگی کشور با دادگاه‌ها یا نمایندگان خارجی

۱. در موارد مربوط به موضوع ماده ۱ مدیر تصفیه یا نهاد تصفیه کشور جهت اجرای وظایف خود و تحت نظارت دادگاه می‌تواند مستقیماً با دادگاه‌های خارجی یا نمایندگان خارجی حداکثر همکاری‌های لازم را به عمل آورد.

۲. مدیر یا نهاد تصفیه کشور در جهت انجام وظایفش و با نظارت دادگاه ارتباط مستقیم با دادگاه‌ها و نمایندگان خارجی خواهد داشت.

ماده ۲۷- نمونه‌هایی از همکاری

همکاری موضوع مواد ۲۵ و ۲۶ را می‌توان به هر طریق ممکن از جمله موارد زیر انجام داد:

(الف) انتصاب شخص یا ارگانی که تحت نظر دادگاه کار کند؛

(ب) تبادل اطلاع به هر وسیله‌یی که دادگاه مناسب بداند؛

(ج) هماهنگی در مورد اداره و نظارت داریی‌ها و امور مدیون؛

(د) پذیرش یا اجرا توسط دادگاه در مورد توافق‌های مربوط به هماهنگی در دعاوی؛

(ه) هماهنگی در دعاوی هم‌زمان در رابطه با مدیون؛

(و) انواع دیگر همکاری‌ها طبق قانون کشور.

بر حقوق طلبکاران اثر می‌گذارد، طبق قانون کشور جلوگیری کند.

۲. وقتی که یک دعوی خارجی، یک دعوی خارجی غیراصلی است، دادگاه باید قانع شود که دعوی به داریی‌هایی واقع در کشور که طی دعوی خارجی غیراصلی رسیدگی می‌شود، ارتباط دارد.

ماده ۲۴- ورود نماینده خارجی به دعوی داخلی در کشور

براساس شناسایی دعوی خارجی، نماینده خارجی به شرطی که قوانین کشور اجازه دهد، می‌تواند وارد دعوی‌یی شود که مدیون طرف آن است.

فصل چهارم- همکاری با دادگاه‌های خارجی و نمایندگی‌های خارجی

ماده ۲۵- همکاری و ارتباط مستقیم بین دادگاه کشور و دادگاه‌های خارجی یا نمایندگان خارجی

۱. در موارد مربوط به موضوع ماده ۱، دادگاه حداکثر همکاری لازم را با دادگاه‌های خارجی یا نماینده خارجی به عمل خواهد آورد، خواه مستقیم یا از طریق (شخص یا نهاد مربوط به امور تصفیه طبق قانون کشور).

۲. دادگاه می‌تواند برای اطلاعات یا همکاری از دادگاه‌های خارجی یا نمایندگان خارجی مستقیماً درخواست کند.

فصل پنجم - دعاوی هم‌زمان

ماده ۲۸- شروع یک دعوی طبق موازین ورشکستگی کشور، بعد از شناسایی یک دعوی خارجی اصلی

پس از شناسایی دعوی خارجی اصلی یک دعوی، به موجب قوانین ورشکستگی کشور، زمانی شروع می‌شود که دارایی‌های مدیون در این کشور باشد. اثرات آن دعوی به آن دسته از دارایی‌های مدیون محدود خواهد شد که در این کشور قرار دارد و در حد لزوم همکاری و هماهنگی به موجب مواد ۲۵، ۲۶ و ۲۷ در مورد سایر دارایی‌ها که طبق قانون کشور در آن دعوی باید مورد رسیدگی قرار گیرد، به عمل می‌آید.

ماده ۲۹- هماهنگی در یک دعوی به موجب قانون ورشکستگی کشور و یک دعوی خارجی در موردی که یک دعوی خارجی و یک دعوی به موجب قوانین ورشکستگی هم‌زمان در مورد یک مدیون اقامه شده‌است، دادگاه به موجب مواد ۲۵، ۲۶ و ۲۷ همکاری و هماهنگی خواهد خواست و موارد زیر شامل آن است:

الف) زمانی که دعوی در این کشور، هم‌زمان با شناسایی دعوی خارجی ثبت شده‌است.

ب) هر قرار صادره به موجب ماده ۱۹ یا ۲۱ باید با دعوی این کشور هماهنگ بوده و

ب) اگر دعوی خارجی در این کشور به عنوان دعوی خارجی اصلی شناخته شده‌است، ماده ۲۰ تسری نخواهد یافت.

ب) زمانی که دعوی در این کشور پس از شناسایی یا بعد از ثبت دادخواست شناسایی دعوی خارجی آغاز می‌شود.

۱) هر قرار لازم‌الاجرا به موجب مواد ۱۹ یا ۲۱ توسط دادگاه مورد بررسی قرار خواهد گرفت و اگر غیرهماهنگ با دعوی مطروحه در این کشور باشد، تغییر یا خاتمه خواهد یافت. و ۲) اگر دعوی خارجی، یک دعوی خارجی اصلی است قرار توقف و تعلیق مربوط به ماده ۲۰ (۱) طبق بند ۲ ماده ۲۰ اگر با دعوی مطروحه در این کشور غیرهماهنگ باشد، تغییر یا خاتمه خواهد یافت.

ج) برای تمديد و یا تغییر قرار صادره به نفع نماینده خارجی یک دعوی خارجی غیراصلی، دادگاه باید قانع شود که قرار به دارایی‌هایی مربوط می‌شود که طبق قوانین کشور تحت رسیدگی در دعوی خارجی غیراصلی قرار می‌گیرد یا به اطلاعاتی در مورد آن دعوی مربوط می‌شود.

ماده ۳۰- هماهنگی در دعاوی خارجی بیش از یک دعوی

در موارد مربوط به موضوع ماده ۱ در ارتباط با بیش از یک دعوی خارجی در مورد همان مدیون، دادگاه همکاری و هماهنگی به

ماده ۳۱- اماره ورشکستگی براساس شناسایی

دعوای خارجی اصلی

در صورتی که مدرک خلاف نباشد، شناسایی یک دعوای خارجی اصلی به منظور شروع، طبق قوانین ورشکستگی کشور، حکایت از ورشکستگی مدیون دارد.

ماده ۳۲- قاعده پرداخت در دعوای هم زمان

بدون تضييع حق دعوای تضمینی یا حقوق دینی، طلبکاری که قسمتی از طلبش را در دعوایی که در ارتباط با ورشکستگی در یک کشور خارجی بوده است، دریافت کرده، برای همان ادعا در مقابل مدیون، وجهی طبق قوانین ورشکستگی کشور دریافت نخواهد کرد. در حدی که دریافتی طلبکاران همان طبقه به نسبت از دریافتی او کمتر باشد.

شهناز نیک انجام

موجب مواد ۲۵، ۲۶ و ۲۷ خواهد خواست و موارد زیر اعمال می‌گردد:

الف) هر قراری که به موجب مواد ۱۹ یا ۲۱ برای نماینده خارجی در یک دعوای خارجی غیراصلی صادر شده باشد، بعد از شناسایی دعوای خارجی اصلی باید با آن دعوای هماهنگ باشد.

ب) اگر یک دعوای خارجی اصلی بعد از شناسایی یا ثبت دادخواست یک دعوای خارجی غیراصلی شناسایی شود، هر قرار صادره به موجب مواد ۱۹ یا ۲۱ باید توسط دادگاه مورد بررسی قرار گیرد و اگر غیرهماهنگ با دعوای خارجی اصلی باشد، تغییر یا خاتمه خواهد یافت.

ج) اگر پس از شناسایی دعوای خارجی غیراصلی، دعوای خارجی غیراصلی دیگری شناسایی شود، دادگاه به منظور تسهیل هماهنگی در دعوای، قرار صادر، یا قرار را تغییر و یا خاتمه خواهد داد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

پروشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی